

ΠΟΛΕΜΟΜΕΤΡΟΝ

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι στερεότυπος ἐπιγραφή τοῦ συναδέλφου *Χρόνου Ἀθηνῶν*, ἀρκετὰς μεταβολὰς ὑποστᾶσα κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐχρησίμωσεν εἰς πολλοὺς ὡς θερμόμετρον τῆς πολεμικῆς καταστάσεως, εἰς τῶν ἡμετέρων στοιχειοθετῶν ἐπενόησε τὴν κατωτέρω τυπογραφικὴν σύνθεσιν, ἣτις προφητεύει τὰς φάσεις ἃς ἕνεκα τῶν περιστάσεων θ' ἀποκτήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ πολυθρύλητος ἐπιγραφή.

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΗΡΥΞΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

κηρύξατε τὸν πόλεμον

κηρύξατε τὸν πόλεμον

ΟΙΩΝΟΙ

Ἐγὼ ὅστις ἔχω τὴν τόλμην ν' ἀγοράζω ἐν γραμματίῳ τοῦ λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν, ἐγὼ ὅστις ἔχω τὴν τόλμην νὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν θ' ἀποπερατωθῇ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Τραπεζῆς θέατρον καὶ μάλιστα μετὰ τὸ δάνειον ὅπερ πρόκειται νὰ συνάψῃ ὁ δῆμος, δὲν ἔχω τὴν τόλμην ἐν τούτοις νὰ δυσπιστήσω πρὸς τὴν σημασίαν τῶν οἰωνῶν. Οἱ οἰωνοὶ εἶνε τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον δι' οὗ συγκοινωνεῖ ἡ ἀνθρωπότης μὲ τὸ θεῖον. Καὶ γινώσκουμεν ὅλοι ποίας εὐεργεσίας παρέχει τὸ θεῖον εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα καθὼς καὶ εἰς τὰς νοσοῦσας ἀμπέλους.

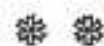
Ἄλλως τε, ἔχω δείγματα τρανὰ περὶ τῆς σημασίας τῶν οἰωνῶν καὶ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς αὐτῶν προφητείας. Ἡμέραν τινὰ ὠνειρεύθην ὅτι διωριζόμεν ὑφηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἐπομένην ἀπερρίφθην εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰς ἃς ὑπεβλήθην διὰ τὴν θέσιν τριτοβαθμίου δημοδιδασκάλου. Ἄλλοτε ἀνέγνωσα μίαν κωμωδίαν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου καὶ μετ' ὀλίγον τὰ βλέφαρά μου ἐρεθισθέντα ὑπὸ σφοδρᾶς κυνάγχης ἐθρήνουν ἀδιακόπως. Μίαν φορὰν πάλιν ἐσχίσθη εἰς ἐν καρφίον τὸ ἱμάτιόν μου καὶ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν ἔλαβα τὸν λογαριασμόν τοῦ ράπτου μου, ὅστις μὲ εἶχε λησμονήσει πρὸ ἀμνημονεύτων μηνῶν.

Δὲν χρειάζονται οἰωνοσκόποι καὶ ιεροφάνται διὰ νὰ ἐξηγήσωσι τὴν μεγάλην καὶ σοβαρὰν σημασίαν τῶν κατ' αὐτὰς παρατηρηθέντων οἰωνῶν οὓς ἐσπευσαν μετὰ χαρᾶς νὰ δημοσιεύσωσι πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες. Εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφὰς εὐρίσκονται ἀγάλματα ἀκέφαλα. Τί σημαίνει τοῦτο; Ὁ οἰωνὸς εἶνε πρόδηλος. Ἐν ἡμέραις τοιαύτης ἐλλείψεως κεφαλῶν, τ' ἀγάλματα δὲν ἐτόλμων νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ φῶς μὲ τὴν κεφαλὴν των ἐπὶ τῶν ὤμων. Εἰς τὴν Σούδαν καταπίπτει ὁ ἰστός ἐνός τῶν αὐτόθι ναυλοχούντων ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ φονεῖ ἐνα ναύτην. Ἀπαιτεῖται ἄρα γε ἐξήγησις; δὲν εἶνε φανερόν ὅτι ἡ ναυτικὴ ἐπίδειξις καὶ τὰ ἑλληνοκτόνα σχέδια τῶν δυνάμεων μέλλουσι νὰ διαλυθῶσιν ὡς ἰστός . . . ἀράχνης; Ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐκκινούντες ἀπὸ διάφορα σημεῖα κατὰ σύμ-

πτωσιν ἀμφότεροι ἐμελλον νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀρταν. Τώρα, τὴ δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ μετὰ τὴν συνάντησιν ταύτην συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως εἰς Ἀρταν ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν δυνάμεις εἶνε ἄρτιαι; Δισταγμὸς ἐπικρατεῖ ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ δισταγμοῦ, κατ' ἀπόφασιν, οὐρανόθεν ὑπαγορευθεῖσαν, ἡ κυβερνήσις διατρανοῖ τὰς πολεμικὰς τῆς προθέσεις προσκολλῶσα ἀρκετὰς τοιαύτας εἰς τοὺς βαθμοὺς ἐκατοντάδων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ δημιουργοῦσα ἀντιστρατήγους, ὑπο-στρατήγους, συν-ταγματάρχας κτλ. καὶ ἡ αἴγλη τῶν νεοτεύκτων χρυσῶν γαλονίων διαχέεται εἰς τὰς ὁδοὺς προάγγελος τοῦ λαμπροῦ φωτὸς τῆς δόξης.

Οἰωνοὶ αἰῶνι καὶ οἱ πέντε· ἂν ἦσαν ἐξ μάλιστα, θὰ ἦσαν ἐξ — αἰῶνι.

Ἄλλὰ πλὴν τούτων ἔχομεν τοὺς ἐκ τῶν ἀριθμῶν οἰωνούς. Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουσι σημασίαν ἀπόκρυφον, ιδιότητα ἱερὰν, ἀποδείξεις δὲ εἶνε ὅτι ἐν τῶν θεοπνεύστων βιβλίων τῆς Γραφῆς καὶ κυρίως τῆς Πεντατεύχου καλεῖται Ἀριθμοί. Καὶ ἐπειδὴ ἀνέφερα τὴν Πεντάτευχον, ἀναφέρω ἐν παρόδῳ ἐν ἀνέκδοτον διὰ νὰ καταδείξω πόσον ἀλλοκότους κανόνες ἔχει ἡ ἱερὰ ἀριθμητικὴ. Παρευρισκόμενη ποτὲ εἰς τὰς ἐξετάσεις φίλου μου τινος προλήτου τῆς θεολογίας, ἤκουσα δὲ καὶ ἐσημείωσα τὸν ἐξῆς ἀξιωματικὸν διάλογον μεταξὺ τοῦ ἐξετάζοντος καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἐξεταζομένου:

— Ἀπὸ πόσα τεύχη συνίσταται ἡ Πεντάτευχος;

— Ἀπὸ τέσσαρα.

— Ὀνόμασέ τα.

— Γένεσις, Ἐξοδος καὶ Λευϊτικόν.

— Πολὺ καλά.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀριθμῶν πολλὰ θαυμάσια δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν. Οὕτω π. χ. μία ἑλληνικὴ ἐφημερίς τοῦ ἐξωτερικοῦ διακρινομένη ἐξίσου διὰ τὴν φιλοπατρίαν τῆς ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς εἰς τὴν πρώτην ἐργασίαν τῆς ἀριθμητικῆς, ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν ἀντιστοιχῶν ἀριθμητικῶν ψηφίων εἰς τὰ γράμματα ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ φράσις ἡ *Ἑλλὰς νικήσει* ἀπαρτιζομένη τὸν ἀριθμὸν 1886. Πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐπεχείρησα ν' ἀνεύρω τὸ καθολικιστικὸν νόημα διαφόρων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας μου, ὅπερ ἀνακοινῶ μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας εἰς τὸ Πανελλήνιον.

Θεόδωρος Δηλιγιάννης = 1887.

Κηρύξατε τὸν πόλεμον = 1662.

Παπαμιχαλόπουλος = 1943.

Τίς ἄρα γε εἶνε τόσον δύσπιστος καὶ πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν ὥστε ν' ἀμφιβάλλῃ ἀκόμη περὶ τῆς σαφειστάτης σημασίας τοῦ χρησμοῦ; Δὲν προκύπτει φαινῶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ σκέπτηται ἐμφρόνως μέχρι τοῦ ἐπιόντος ἂν πρέπη ἢ ὄχι νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸ κέλευσμα τῶν δυνάμεων, ὅτι ἡ ἀρειμάνιος παρόρμησις τοῦ ἀγαπητοῦ *Χρόνου Ἀθηνῶν* θὰ ἐπαναληφθῇ ἀκόμη 1662 φορὰς καὶ ὅτι κατὰ τὸ σωτήριο ἐτος 1943 ἔσται ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὁ ἐκ Μολάων ἀξιότιμος πολιτικός, ὅστις θὰ κηρύξῃ τότε τὴν 17ῃν ἐπιστρατεῖαν;

Τελευταῖον ὑπάρχουσι τὰ ὄνειρα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶνε εὐρὺ καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρατείνω ἐπὶ πλέον τὴν μακρηγορίαν, θ' ἀρκεσθῶ μόνον ν' ἀναφέρω περιστατικόν τι περίεργον συμβῆναι εἰς ἐμέ!

Ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ πυρετώδης αὕτη κατάστασις, τακτικῶς κατὰ πᾶσαν νύκτα ὀνειρεύομαι πολέμους καὶ μάχας καὶ